

— uwypuklenie korzyści dla obywateli wynikających z członkostwa Węgier w Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Pint/Komisja

(Sprawa T-634/17)

(2017/C 382/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Anikó Pint (Göd, Węgry) (przedstawiciel: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie o sygnaturze akt Ares(2017)2755260,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie o sygnaturze akt C(2017)5145 final,
- nakazanie Komisji, aby udzieliła skarżącej dostępu do wszystkich dokumentów unijnego postępowania pilotażowego 8572/15, CHAP (2015)00353, niezależnie od tego, czy owe dokumenty już istnieją czy powinny zostać przedłożone w przyszłości, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Cel polegający na ochronie czynności dochodzeniowych nie zostałby naruszony wskutek udostępnienia spornych dokumentów.

Przedmiotem unijnego postępowania pilotażowego 8572/15 są masowe przypadki naruszenia przez węgierskie sądy prawa do bezstronnego sądu i sprawiedliwego postępowania w związku ze stosowaniem przepisów dotyczących konwersji tzw. kredytów walucie obcej na węgierską walutę. Ustawy te naruszają podział władzy, ponieważ stanowią ingerencję w prywatne stosunki prawne obywateli. W szczególności ustawy te zmuszają kredytobiorców do ponoszenia strat wskutek ryzyka kursowego i zakazują podważania na drodze sądowej ważności umów kredytowych.

Negocjacje prowadzone między Komisją Europejską i rządem węgierskim, których celem jest dostosowanie węgierskiego porządku prawnego do prawa Unii, są nieodpowiednie dla osiągnięcia tego celu, ponieważ sędziowie w państwie prawa są niezależni od instrukcji.

Ujawnienie spornych dokumentów nie stanowiłoby naruszenia celu w postaci ochrony czynności dochodzeniowych, lecz wspierałoby ten cel, ponieważ tylko dyskusja publiczna może zmienić orzecznictwo sądów węgierskich.

2. Zarzut drugi: Za ujawnieniem spornych dokumentów przemawia przeważający interes publiczny.

W interesie publicznym jest publiczne udostępnienie tych dokumentów, ponieważ w ten sposób umożliwi się:

- zmianę kultury prawnej węgierskich sędziów,
- poddanie pod publiczną dyskusję w Europie rozumienia przez węgierski rząd wykładni praw podstawowych,

- publiczną dyskusję w kwestii rozumienia Komisji odnośnie do wykładni art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 zd. 1 EKPC,
- ochronę rynku wewnętrznego,
- uwypuklenie korzyści dla obywateli wynikających z członkostwa Węgier w Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – PlasticsEurope/ECHA

(Sprawa T-636/17)

(2017/C 382/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PlasticsEurope (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci R. Cana, E. Mullier i F. Mattioli)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności opublikowanej w dniu 7 lipca 2017 r. decyzji o aktualizacji wpisu substancji Bisfenol A na listę kandydacką, jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, na podstawie art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (Dz.U. 2006, L 396, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”);
- obciążenie ECHA kosztami postępowania, oraz
- zastosowanie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za sprawiedliwe.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła zasadę pewności prawa, stosując niespójne i nieprzewidywalne kryteria przy ocenie domniemanych właściwości BPA wywierających wpływ na zdrowie ludzi poprzez zaburzenie gospodarki hormonalnej.
2. W zarzucie drugim skarżąca utrzymuje, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła ciążący na niej obowiązek staranności.
 - Pozwana nie wykazała, że BPA jest substancją zaburzającą gospodarkę hormonalną, w odniesieniu do której istnieją dowody naukowe dotyczące prawdopodobnych skutków dla zdrowia ludzi lub środowiska, które to skutki wzbudzałyby obawy równoważne do tych, jakie towarzyszą innym substancjom wymienionym w art. 57 lit. od a) do e) rozporządzenia REACH, zważywszy że: i) pozwana próbowała jedynie wykazać, iż BPA ma domniemane „właściwości zaburzające gospodarkę hormonalną”, ii) identyfikacja BPA nie spełnia kryteriów określonych w art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH i nie jest zgodna z ogólnymi zasadami prawa Unii; iii) pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, nie uwzględniając uzyskania poziomu bezpiecznego jako istotnego czynnika oceny BPA w świetle kryteriów art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH; oraz
 - pozwana nie wzięła pod uwagę wszystkich istotnych informacji, a w szczególności analizy CLARITY-BPA.